

Eva Martín. Professora de turisme UdL

“En un territori com el de Lleida, el turisme va molt bé”

Descarten com a armes del crim de Susqueda dues pistoles

Les han trobat a casa de la mare del detingut

Hi ha guerrers que neixen sense armadura
 Descubreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!
 #BornToBeExtraordinary

Vall d'Hebron

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIMECRES • 28 de febrer del 2018. Any XLIII. Núm. 14562 - AVUI / Any XL. Núm. 13432 - EL PUNT

Alerta blanca

PREVENCIÓ • Protecció Civil, Trànsit i Ensenyament apliquen mesures preventives davant el temporal de neu previst per avui

TEMOR • Catalunya queda paraitzada per por de la nevada i s'esperen problemes greus de mobilitat almenys fins al migdia

Camions aturats ahir a la tarda al coll de la Panadella, a l'Anoia ■ ACN

Camions aturats per força

Trànsit en prohibeix la circulació fins que acabi el temporal

L'estand de Catalunya al MWC ■ JUANMA RAMOS

Pes destacat de la salut en l'aportació catalana al Mobile

Un centenar d'empreses catalanes participen en el congrés de Barcelona

L'acord de governabilitat, pendent de la CUP

El veu “molt lluny encara” i exigeix un full de ruta per implantar la República

Els juristes denuncien violacions de drets l'1-0

ni una gota més!

HUMITAT-STOP

No amagui la humitat, elimini-la per sempre!

Distribuidor per la província de Girona:
ANTONI PAGÈS - 17753 ESPOLLA - Tel. 972 563 418
 Mòb. 678 323 938 - antonipages@telefonica.net

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

L'art de l'art

Fa just una setmana que va saltar la notícia. La de la retirada d'una obra d'art de la fira Arco sobre els presos polítics. Que se censuri una obra d'art a hores d'ara i que qui ho faci és l'organització de la fira que, en principi, se suposa que hauria de vetllar perquè l'artista s'expressi sense cap limitació és una contradicció esperpèntica en ella mateixa. L'art de l'art rau en aquesta doble característica que el fa únic. És transgressor, provocador i trencador però és un mirall, un reflex, un indicador de la societat que el genera. L'art és l'expressió de la teva relació amb el món. L'art t'obre l'ànima. T'eixampla la perspectiva. No entenc com encara ara hi ha persones que qüestionen l'art i la seva utilitat.

N'aprenem alguna cosa, ens fa millors éssers humans? Ens fa més feliços, potser fins i tot més lliures? L'art és una forma d'expressar sentiments. És una sortida, una forma d'expressar-se... Pintura, música, escultura, literatura. L'art serveix per evadir-nos de la

L'art és la materialització del pensament. Coartar, censurar, limitar, retallar, prohibir que l'art ens retrati és anar contra natura

realitat, ja sigui menyspreant-la o idolatrant-la. La qüestió és mostrar a la gent el que sents i que la gent et mostri a tu l'efecte que té el teu art sobre ells, la recerca subjectiva de la veritat. Les manifestacions dels artistes són úniques al món i han estat i són una manera de canalitzar els nostres sentiments i inquietuds més profunds. I, de retruc, a través d'aquestes creacions, o en el camp que sigui, fer-ho arribar al món. És creació, expressió, empatia, una ajuda a la comprensió i, en definitiva, un suport per a l'evolució humana, tant individual com col·lectiva. És la materialització del pensament. Coartar, censurar, limitar, retallar, prohibir que l'art ens retrati és anar contra natura.

Des de Flaubert fins a Eco, diversos artistes de diferents disciplines han tingut molt clar que les seves obres tenien un objectiu, el de fer-nos estimar l'art perquè d'entre totes les mentides és la que menys enganya. L'art és aquella ficció que millor ens fa entendre la realitat. Apreciem l'art de l'art.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Els nous "fets del Palau"

Per referir-nos als successos de l'octubre passat, que va començar amb un referèndum atonyinat i va acabar amb l'aplicació del 155 després d'una declaració republicana, parlem dels "fets d'octubre", expressió fins ara reservada a les accions que va protagonitzar Lluís Companys aquell mateix mes de 1934. Des de diumenge tenim també uns nous "fets del Palau". En els de 1960, uns activistes van cantar *El cant de la senyera* des de les llotges del Palau de la Música per mostrar que Franco, que aquells dies passava per Barcelona, no era benvingut. En els de dissabte passat va sonar l'himne de la República. No ho va fer dins sinó a fora, des d'un balcó, però el rei el va poder sentir, a dins i a fora del Palau, on assistia a un sopar de gala semblant als que Fèlix Millet organitzava al mateix lloc quan casava les filles. No és igual *El cant de la senyera* que l'*Himne de Riego*, fins i tot podríem dir que són contraris, perquè si un és himne de Catalunya, l'altre és o havia estat el d'Espanya, però el fet és el mateix. El rei tampoc era benvingut. Aquell octubre, Companys i

“Llavors va sonar 'El cant de la senyera'; ara, l'himne de la República

alguns dels seus consellers van acabar a la presó. Els polítics catalans del "nostre" octubre, també, amb alguns a l'exili. Jordi Pujol, inspirador dels "fets del Palau", va ser detingut a casa seva. Després va anar a la presó. No sé si aniran a detenir el veí que va emetre l'himne republicà. No m'estranyaria, en l'actual clima de persecució i quan qualsevol cosa és tumultuària i sediciosa. Aquella senyora que va cridar "visca la república" al pas del cotxe reial, no mereix una sanció? I els veïns de la Via Laietana que van fer percudir les cassoles? Quan Franco havia de desfilars per Barcelona, la policia envia-

va unes hores o uns dies al calabós els veïns suspectes d'importunar-lo. Ara es fa durant o un cop passades les comitives. Avantatges de les garanties democràtiques.

Què farà ara el rei? Farà veure que no ha sentit ni ha vist res? Ens esbronzarà com el 3 d'octubre, origen de la desafecció monàrquica general? És venjatiu, diuen. De totes maneres la cara que feia a taula tant podia ser d'ira pel llacet groc del president del Parlament com de ganes de clavar la forquilla a la vicepresidenta del govern de Rajoy, que seia al seu costat vestida d'oliva negra i que, amb el suport de partits de dreta i esquerra, és responsable d'unes mesures que fan que ell no sigui ben rebut a Catalunya. Companys va ser indultat per l'esquerra espanyola quan va arribar al poder. Qui ens indultarà a nosaltres? Més arguments per a la independència.

Potser era la cara de qui comprova que els que han sortit a defensar-lo i a criticar els manifestants pateixen més per la continuïtat del congrés Mobile que venia a inaugurar que no per la supervivència de la monarquia.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centrala Girona: 972 18 64 00
Centrala Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/49z8f5>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Jordi Sànchez

Conec des de fa anys Jordi Sànchez (suposo que no és cap delicte això, no?) i el tinc per una persona assenyada, culta, intel·ligent i raonable. En tinc bon record de quan ell (que ni se'n deu recordar) era professor meu d'un màster a la UOC, i de quan l'he tractat professionalment com a president de la Fundació Jaume Bofill, com a adjunt al Síndic de Greuges i, en la seva darrera etapa, com a president de l'Assemblea Nacional Catalana. I el que els deia: em sembla una persona prudent, seriosa, raonable, pacífica (sí, sí, pacífica) i responsable. I, per tant, no hi veig cap problema (tot al contrari) si el proposen com a president de la Generalitat. El meu candidat a presidir la Generalitat, no me n'he pas amagat mai, continua essent Carles Puigdemont. Perquè no ha estat mai destituït pel govern català, que és qui l'ha de destituir nomenant-ne un altre, sinó per l'article 155 del

“El PP, el PSOE i Cs, no s'enganyin, no volen un “candidat viable”; volen un candidat que els agradi a ells

tripartit espanyol. Però si, pel que fos, perquè les negociacions ja estan encarrilades, perquè hagués trobat un nou encaix a Brussel·les o per qualsevol altra cosa un dia d'aquests Puigdemont cedís el relleu a Sànchez, a mi em semblaria bé. A diferència, és clar, del que opina la classe política espanyola, que ja es posa la bena abans que la ferida. Albert Rivera deia ahir que

“seria seguir embolicant” proposar Sànchez president de la Generalitat, i el PP i el PSOE, per mitjà de Rafael Hernando i d'Adriana Lastra, coincideixen a dir que Sànchez no pot ser candidat a la Generalitat i que l'independentisme ha de buscar “un candidat viable”. Què vol dir, un “candidat viable”? A mi em sembla que quan PP, PSOE i Cs diuen que cal un candidat viable a la Generalitat vol dir un candidat que els agradi a ells. Per què no seria viable Sànchez? Perquè és en prestat preventiva? Que jo sàpiga no ha estat jutjat i reuneix totes les condicions per ser candidat a president. El que passa és que proposar-lo a ell continua tensant les costures democràtiques de l'Estat i obliga l'aparell judicial espanyol a tornar-se a retratar. I a passar vergonya internacional. Rafael Hernando, del PP, ho troba un “disbarat còsmic”. Jo, en canvi, trobo un “disbarat còsmic” el que està fent Espanya.

De reüll

Anna Serrano

El conte

En la història que repeteix l'Estat d'allò que va passar l'1-O, el paper que adjudica als Mossos d'Esquadra i a l'aleshores major, Josep Lluís Trapero, és d'espectador o, fins i tot, col·laborador dels dirigents independentistes. Fem memòria. La cosa va anar més o menys així: l'actuació coordinada des del govern espanyol i desplegada per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil va fer més d'un miler de ferits i contusionats. Es tractava de sembrar el terror per fer desistir aquells que volien participar del referèndum. L'efecte va ser el contrari. Un error que els de

Retorçant s'ha passat a equiparar proporcionalitat amb repressió

Mariano Rajoy només s'atreveixen a reconèixer en privat. I és que en cap moment es va seguir els principis de congruència, oportunitat i proporcionalitat que hauria de guiar qualsevol intervenció policial. Ni tampoc el criteri de no afectar la normal convivència ciutadana, fixat per la magistrada del TSJC

Mercedes de Armas en la resolució prèvia a l'1-O. La maquinària de fer i propagar relats es va engegar l'endemà mateix, amb la inestimable col·laboració dels magistrats Lamela i Llarena i del coronel Pérez de los Cobos. Retorça que retorçaràs, s'ha passat a equiparar proporcionalitat amb repressió i d'aquí fins a la suposada “inactivitat” de la qual s'acusa la policia catalana. Ni la més mínima menció als punts de votació que van tancar; deu ser perquè ho van fer sense recórrer als cops de porra. Perquè en el peculiar conte de l'Estat els bons eren els que pegaven.

Les cares de la notícia

COORDINADORA GENERAL DEL COL·LECTIU PRAGA

Mercè Barceló

Denúncia permanent

El Col·lectiu Praga ha impulsat una altra denúncia davant del comissari de Drets Humans del Consell d'Europa contra la vulneració de drets humans a Catalunya per part de l'Estat espanyol durant l'1-O, denúncia que ha estat subscripta per 650 juristes de tot Espanya.

EXCONSELLER DEL GOVERN DE MADRID

Francisco Granados

La culpa, dels altres

Després d'implicar la Comunitat de Madrid i Cristina Cifuentes en el finançament irregular de la campanya electoral d'Aguirre, l'exconseller ha negat que s'hagués apropiat de diners de donacions al PP ni de comissions d'empreses per adjudicacions. Un sant baró lliure de tota culpa.

SECRETARI GENERAL DEL DEPARTAMENT D'EMPRESA

Pau Villoria

Presència catalana

Fins a 102 empreses catalanes estan representades al Mobile World Congress, 73 d'aquestes en espais cedits pel govern de la Generalitat. El millor aparador perquè aquestes petites i mitjanes empreses puguin fer contactes, guanyin visibilitat i reforcin la seva marca.

EDITORIAL

L'horror que no cessa a Síria

“És hora d'aturar aquest infern sobre la Terra”, proclamava el cap de setmana passat el secretari general de l'ONU, Antonio Guterres, un clam que va empènyer el president rus Vladímir Putin a imposar un corredor humanitari a la regió siriana de Guta Oriental. Desgraciadament, l'alto el foc que havia d'entrar en vigor ahir va durar unes poques hores i la represa dels enfrontaments va impedir l'evacuació de més de mil ferits. Ferits que s'afegeixen als centenars de víctimes mortals, sacrificades durant els indiscriminats bombardejos militars.

Com sempre, el paper de les grans potències resulta determinant a l'hora de modular el grau d'horror de les zones en conflicte. En aquest cas, Rússia manté forts lligams amb el règim sirí, que es remunten al pacte de cooperació establert a mitjan segle XX. Ha estat precisament gràcies al seu suport militar que el règim de Baixar al-Assad ha pogut decantar a favor seu la campanya bèl·lica contra els rebels que pretenen derrocar-lo. D'altra banda, l'activitat terrorista del Daesh ha enverinat encara més l'estabilitat d'una regió on Turquia, antiga potència colonial de Síria, conserva també importants interessos estratègics.

S'haurà de veure si la treva de trenta dies acordada per l'ONU tindrà una segona oportunitat i si finalment els russos podran obrir el corredor humanitari. Per aconseguir-ho és imprescindible que s'hi avinguin les faccions rebels, és clar. Alhora seria desitjable que la mesura tingués un efecte dominó i aturés les hostilitats iniciades fa una setmana entre tropes turques i sirianes a la zona kurda d'Afrin. També que s'aclarís l'ús d'armament químic prohibit.

Tal dia com avui fa...

1 any

Judici pel 9-N

L'exconseller Francesc Homs defensa davant el Tribunal Suprem que no va incomplir cap ordre del Constitucional el 9-N.

10 anys

Doble rècord

La divisa europea se situa per primera vegada per sobre d'1,51 dòlars. El Brent de la mar del Nord va superar els 100,5 dòlars per barril.

20 anys

La cursa de l'euro

Franca i Alemanya s'afegeixen als països que aproven l'examen del dèficit públic. Els motors d'Europa passen l'últim tràmit abans de l'euro.

Full de ruta

Miquel Riera

Veritats com un temple

“Qui diu les veritats perd les amistats”, deia la meua àvia Pepita, i això és el que li va passar dividres al president

del Parlament, Roger Torrent, amb la cúpula de la judicatura i alguns advocats. Torrent, sense pèls a la llengua, va dir tota la veritat sobre la justícia espanyola i l'actual situació política. Per exemple, que hi ha una “crisi de l'estat de dret” per la “vulneració” de llibertats civils i que la separació de poders “trontolla”, amb “ministres anticipant als mitjans decisions judicials abans d'existir sentència”, o “decisiones judicials fonamentades en criteris polítics”. I també que hi ha una “regressió” en drets i llibertats a Catalunya amb “presos polítics, acusats de rebel·lió i sedició per delictes inexistents”.

Tot ben cert, malgrat que sigui una veritat que faci mal a determinats còmplices necessaris perquè això sigui així. O no és veritat que la separació de poders a l'Estat és molt minsa actualment –ho ratifiquen els rànquings in-

ternacionals sobre independència judicial– i que hi ha hagut ministres que han anunciat actuacions judicials abans que aquestes es produïssin? O tampoc no és cert que hi ha una regressió de les llibertats i els drets a Catalunya i a l'Estat amb persones empresonades injustament per delictes inexistents?

Els membres de la judicatura que van menysprear divendres passat la màxima representació del poder del poble a Catalunya saben que les afirmacions de Torrent són una veritat com un temple. I també que, tal com han denunciat nombrosos juristes i col·legues seus, s'està actuant des dels tribunals de manera esbiaixada, a partir d'informes de la Guàrdia Civil que són veritables “novel·les de ciència-ficció” i d'estirar el Codi Penal fins a límits insospitats. Ho saben, però, anteposen la defensa de la unitat d'Espanya a la seva dignitat. Per això els és igual que qui tinguin a davant sigui la màxima autoritat de Catalunya. Per què respectar-la? De fet, si poguessin, potser ara mateix també l'enviarien cap al Suprem.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau i d'Església Plural

Unitat o igualtat?

Unitat, un concepte poc qüestionat i notablement idealitzat (encara ara), que la capacitat intel·lectual de discernir i de sobreposar-se a un no llunyà adoctrinament fa possible qüestionar-lo, ja que, cada cop més, hom se n'adona que sota la capa de l'aparent benevolència d'aquests mots s'hi amaga una intencionalitat unificadora que comporta el no respecte a la llibertat d'expressió, a les diferents maneres de pensar, a les diferències culturals i lingüístiques o a les diferents maneres d'entendre i concebre com i de quina manera pot ser estructurada qualsevol institució territorial, política o eclesial.

COM EN TANTES ALTRES OCASIONS, també en aquest cas troben els exemples més eloqüents en el món de la política i de la religió. En el món polític i, concretament, en el que ens toca patir en la vigent Espanya del règim del 78, és notablement evident que se segueix fent impúdica apologia de la *unidad de España*. Una unitat que no podria ser imposada, ja que la Declaració Universal

dels Drets Humans, com també la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, reconeixen el dret a l'autodeterminació del poble, per la qual cosa aquests organismes haurien –teòricament– no només de donar-nos la raó, sinó d'obligar el president M. Rajoy a respectar els drets dels catalans a decidir el nostre futur.

NO OBSTANT AIXÒ, NO NOMÉS el govern del PP s'hi nega, sinó que la major part de la teòrica oposició (PSOE i Cs) també prediquen la mateixa apologia i, com el PP, no només van donar suport al principi franquista de la *unidad*, sinó que donaren suport al 155 i a totes les actuacions repressives de tota mena, violència policial i presó inclosa, aquesta per als líders catalans, amb la qual cosa es demostra que l'adoctrinament del règim franquista segueix impregnant, sociològicament, la major part de ciutadans espanyols al votar aquests partits polítics. La reacció dels dirigents conservadors europeus de la UE tampoc no s'entendria si no fos que, malauradament, només es preocupen

pels interessos econòmics o financers, els únics motors que fan moure el poc que queda del projecte d'Europa.

EN EL MÓN DE LA RELIGIÓ o dels que orbiten al voltant de les religions d'origen cristià, succeeix quelcom similar. Quan, cinc-cents anys enrere, es produeix el primer desmembrament en el si de l'Església de Roma (posteriorment en seguiren d'altres), per divergències de diferents naturaleses, ocasionaren discrepàncies i crispacions molt notables fins que –al pas dels anys– es reduïren fins a l'extrem que alguna veu reclamava la unitat dels cristians. Una reclamació que suscitava imponderables de tota mena, especialment estratègics i de control de la hipotètica reunificació de les esglésies. No obstant això, analitzant-ho amb objectivitat, crec que la diversitat d'opcions ha propiciat un enriquiment litúrgic, canònic i teològic que no s'hauria donat ni es donaria en un context d'unitat. Hi ha molts aspectes per millorar, entre molts d'altres, l'intercanvi doctrinal i apològic del missatge de Jesús de Natzaret.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Hi ha llibertat d'expressió?

■ Mai més ben dit fent referència a la dita, qui canta les veritats perd les amistats. El president Torrent no va mentir, només es va limitar a dir el que molts mitjans internacionals comenten a diari: són presos polítics. La presidenta d'Amnistia Internacional també va fer el mateix comentari, posant èmfasi en un fet que ridiculitza tant l'Estat espanyol com la seva polititzada justícia. Per dignitat la degana hauria de dimidir en un estat on dimidir no és que sigui una pràctica habitual, seria una raresa inhabitual. Dimidir pel comentari desgraciat i que no venia al cas, és discutible, però per dignitat està obligada a fer-ho, si més no per la institució que representa. Els que varen marxar, marxar com aquell que fuig d'una tempesta que ells mateixos han provocat, demostren covardia per afrontar públicament els seus

errors, segurament forçats i compartits amb el govern de l'Estat. Limitar la llibertat d'expressió empresonant polítics que no pensen com ells. Aquests són els que han de presidir els tribunals per jutjar independentistes? Si les seves actituds no són imparcials menys ho seran les sentències que dictin. D'ofesos res de res, més aviat culpables dels seus errors, esclatxes que filtren culpabilitat i acceptació dels que com a jutges i fiscals no haurien d'haver acceptat ni per ideologia ni per escalar carrera per mèrits polítics. Aquesta és la imatge que dona la justícia espanyola, aplicar la jurisprudència per ideologia política.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llob.)

MWC? No n'hi ha per tant!

■ Tot l'enrenou al voltant del congrés del mòbil, esdeveniment que sembla haver trobat

a Barcelona el seu escenari ideal, i sobretot les amenaces que fem bondat en les qüestions de les llibertats nacionals o la funció podria canviar d'aïres, ha posat en alerta els agents econòmics locals. Més enllà de la lògica preocupació dels sectors més beneficiats directament per aquests esdeveniments i del prestigi per a la ciutat d'estar en l'avantguarda de les noves tecnologies, és hora de posar a debat aquests models econòmics, de consum, que se sustenten en una activitat responsable amb el medi natural. A sobre, aquells que ens amenacen amb la desaparició dels 470 milions d'euros d'impacte econòmic, passen per alt que aquesta important xifra és la que ells, cada dotze dies, s'emporten i no ens tornen. Repensar el model de país, a més de ser urgent, és també una oportunitat per repensar un nou model de comunitat basat en el principi de subsidiarietat, que ens doni

treballs més dignes i una major justícia social i ambiental.

JOSEP ALEMANY I RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

ERC i la formació de govern

■ Estic profundament decebuda amb ERC, sembla que només posi pals a les rodes en la negociació del futur govern, sembla també que no hagin paït el resultat de les eleccions. El president Puigdemont representa la Generalitat suspenso pel govern espanyol i símbol de resistència i que amb molta dignitat porta en el seu exili. No han volgut escoltar quan al carrer es deia “un sol poble”. Hi ha moments de la vida d'un país que no es pot fer política de partit i només interessar-se per guanyar. Haurien de veure que la llibertat i la república només es guanyen amb la unitat.

DOLORS BOTET VENDRELL
Barcelona

La frase del dia

“Tècnicament, no hi va haver càrregues policials l'1-0”

Enric Millo, DELEGAT DEL GOVERN ESPANYOL A CATALUNYA

Tribuna

Jordi Font. Licenciat en geografia i història

Llengua i drets dels infants

Hi ha qui pretén determinar els percentatges de vehicularitat de les llengües a l'escola, interferint en el mètode pedagògic. Apel·len a un pretès dret dels pares a escollir la llengua d'escolarització dels fills a Catalunya. I on queden els drets dels infants? Aquests van ser el nord de socialistes i comunistes en defensa de l'escola comuna, contra la separació de la població escolar per raó de llengua, tot garantint el ple coneixement tant del català com del castellà. Em va tocar tenir-hi un cert paper, com a secretari de cultura del PSC, al costat de Marta Mata i de José González, i em sembla important aclarir alguns fets i conceptes que de vegades apareixen boirosos.

ELS CONVERGENTS, de bon començament, estaven per la doble xarxa escolar, una en català i una altra en castellà. L'escola pública no era la seva prioritat i apostaven per una xarxa alternativa, privada o concertada, laica o religiosa, de qualitat i només en català, on s'eduquessin els infants que hi poguessin accedir. La resta formava part del forat negre on habitava l'altra Catalunya, perillosa per tantes raons (només calia veure què votava). No trigaria a emergir allò dels bons catalans i els mals catalans, aquella concepció tan poc republicana que ara sembla repuntar entre alguns ambients pretesament republicans.

AQUESTA POSICIÓ VA TENIR dos moments àlgids. El 14 de maig de 1981 era votada i derrotada al Parlament la proposició de Marta Mata en favor de l'escola comuna i contra la doble xarxa escolar. Vots a favor: PSC i PSUC. Vots en contra: CiU, UCD i ERC. Un any després, el govern de la UCD presentava un projecte de llei d'harmonització de les banderes i les llengües que pretenia instaurar “el dret d'opció dels pares” a les comunitats amb doble oficialitat, i volia fer-ho per consens, atesa la posició coincident de CiU. Per aturar-ho, va caldre posar en joc de nou Marta Mata: va escriure els seus *Catorce puntos*

en favor de un no, amb els quals va convèncer el PSOE, que va negar-se a aquell consens i va aconseguir avortar el projecte. Entre aquells punts, Marta Mata deia coses com: “L'infant és un ciutadà que es forma i al qui la família, l'escola i l'ambient general han de permetre exercir el seu propi dret d'opció”, en el futur, en la seva vida adulta. O com: “L'opció lingüística dels pares respecte dels seus fills s'ha exercit a la pròpia casa. Fer-la extensiva a l'escola és no tenir en compte l'opció futura de l'infant”, quan hauria de poder cantar-se sobiranament per una o altra llengua, en adreçar-se als fills, a l'hora de fer un poema...

ESTANT AIXÍ LES COSES, EL 1983 arribava el moment de la llei de la llengua. Marta Mata aleshores va decidir encarar Jordi Pu-

jol. No se'n saben els detalls, però l'endemà de la reunió, l'escola comuna era acceptada pels convergents i no trigaria a esdevenir la pedra angular de la llei de la llengua. Aquesta establia que es faria atenció a la llengua habitual de l'infant en escolaritzar-se, però que mai no se'l separaria per raó de llengua, en un procés que li permetria dominar tant el català com el castellà i on hi cabien tota mena de concrecions pedagògiques.

LA IMMERSIÓ NO VINDRIA fins més tard. Recordo la preocupació d'una delegació de mestres del cinturó industrial, acompanyats de Lluís López del Castillo, fill de murcians, mestre i expert en didàctica de les llengües, plantejant la necessitat de la immersió com a mètode inexcusable perquè els infants de famílies i ambients castellanoparlants poguessin dominar realment el català. Altrament, sempre més anirien a peu coix respecte dels catalanoparlants que també dominaven el castellà. El mètode de seguida va proliferar, amb els pares i mares al capdavant. Manuela de Madre, alcaldessa de Santa Coloma, i José Álvarez, secretari general de la UGT de Catalunya, van destacar en la defensa de la immersió.

D'ALTRA BANDA, LA “LLENGUA PRÒPIA de l'escola” seria la “llengua pròpia del país”, és a dir, la que aquí s'ha fet en el decurs dels segles i la que aquí es juga la seva pervivència. Això en feia la llengua habitual en els usos generals de l'escola, però no determinava el seu grau de vehicularitat, que hauria de venir donat pel règim d'immersió adoptat a cada centre, en funció de les llengües a aprendre (ara, estem passant de dues a tres) i en funció sobretot de la realitat sociolingüística de la seva població escolar. Tasca delicada, aquesta, que demana coneixement facultatiu i incert. Cal que els polítics i els jutges es continguin. Som en el terreny de la pedagogia i dels drets de futur dels infants.

“Marta Mata deia: “L'infant és un ciutadà que es forma i al qui la família, l'escola i l'ambient general han de permetre exercir el seu propi dret d'opció”

De set en set

Ignasi Riera

Ui, la transparència!

Perquè me'ls crec, assisteixo a la majoria dels actes de Transparency International que se celebren a les seues madrilenyes

de les Fundacions Ortega y Gasset-Marañón. La darrera, de fa menys d'una setmana, presentava els resultats de l'índex de percepció de la corrupció del 2017. Els ponents –el catedràtic de la UAM i president de TI-Espanya, Jesús Lizcano, Jesús Sánchez Lambás i l'advocat Beltrán Gambier– comenten l'informe i recomanen al govern de l'Estat que es prengui “seriosament” (sic) tot això de la corrupció. Afirment que som a la cua d'Europa pel que fa a percepció de la corrupció. I que com més persecució a la llibertat de premsa, més corrupció. Constaten que la dita “societat civil” és massa feble, encara, a l'hora de denunciar la violació de les polítiques de la transparència, bo i comentant l'atac a la llibertat d'expressió del que acabava de passar a Arco, que obria portes aquells dies.

Et fa caure la cara de vergonya que el president del govern, tan avesat a recordar com va de bé el país que ell diu que governa –seduit, això sí, per una aportació musical de Marta Sánchez (que tampoc no paga els seus impostos a Espanya)–, noamenti que Espanya ocupa el lloc 42 a l'hora de valorar qui és qui, al món, en el tema de la Transparència. Quantes vegades hem sentit dir al president Rajoy que el seu país està, en això de la transparència, per sota de Polònia, Islàndia, Taiwan, Lituània, Hong Kong, Barbados, Xipre, Estònia, Botswana, Costa Rica o Singapur?

Entre les propostes de TI, hi ha promoure la despolització dels organismes constitucionals, prohibir legalment concedir indults per corrupció i eliminar el discrecional i poc transparent sistema de lliure designació, entre altres.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

650 juristes denuncien la vulneració de drets per l'1-O

Signen un informe que serà enviat al comissari dels Drets Humans del Consell d'Europa

Support a l'escola davant dels ajuntaments

Somescola fa una crida a concentrar-se avui a la tarda a tots els municipis a favor de l'escola catalana

Meteorologia El temporal de neu i fred a Catalunya

Mesures excepcionals

TRÀNSIT • Des d'ahir a les quatre de la tarda els camions de més de 7,5 tones tenen prohibit circular per evitar accidents com el que es va produir la nit de dilluns a la C-25 **ESCOLES** • Protecció civil suspèn el transport escolar a tots els centre educatius, que igualment obriran portes **TEMPORAL** • Es preveia que avui a la matinada podria nevar a tot el país i a qualsevol cota

J. Alemany
BARCELONA

L'inici del segon episodi de nevades suaus des d'ahir al migdia i a la tarda, en espera que s'intensifiquessin anit i aquest matí de manera general al país, va provocar l'activació de mesures excepcionals per evitar al màxim les incidències viàries i els problemes de mobilitat. Va començar a les quatre de la tarda, en què es va anunciar la restricció de circulació per als camions de més de 7,5 tones de manera generalitzada,

una ordre que mai s'havia donat fins ara a Catalunya, i va continuar amb la decisió de suspendre totes les rutes de transport escolar per a avui, encara que els centres escolars estaran oberts. Justament la prohibició de circular dels camions va provocar les queixes dels camioners, que eren partidaris d'aplicar la mesura un cop quallés la neu.

Posteriorment, l'actualització feta pel consell assessor de la fase d'alerta del pla especial d'emergències va introduir en matèria sa-

nitària la prioritització de la reprogramació de les visites de pacients que s'haguessin de desplaçar avui a centres sanitaris i hospitals i que no ho puguin fer a peu, a més de recomanar als municipis, escoles i entitats en general d'anul·lar les activitats esportives i extraescolars.

Malgrat totes aquestes mesures, el director general de Protecció Civil, Joan Delort, va voler deixar clar quina serà la situació que es viurà avui fent i respondent-se ell mateix una doble pregunta: "Tindrem

problemes de mobilitat? Sí. Seran importants? Gravíssims." Delort hi va afegir que l'episodi de neu serà "dur" i "molt advers" en les pròximes hores i va fer una crida a la ciutadania perquè posi de la seva part davant d'unes conseqüències que es preveuen "molt greus". Va vaticinar "moltíssims" problemes als accessos de Barcelona, tant ahir a la tarda com aquest matí, ja que cada dia entren i surten 500.000 vehicles de la capital catalana. Per aquest motiu també va demanar que s'eviti al mà-

xim circular en vehicle privat i que no es portin els fills en cotxe als col·legis en què s'hagin suspès les rutes escolars.

I és que per a aquest matí, i durant aquesta nit passada, es preveien nevades generalitzades provocades pel xoc d'una massa d'aire polar continental freda i seca amb una d'aire atlàntic que provenia del sud-oest amb molta humitat i més càlida. Al matí la neu podrà caure de forma abundant a qualsevol cota i a tot el territori –entre 2 i 15 centímetres per sota els

500 metres–, però amb més intensitat i amb un nivell de perillositat, segons el Servei Meteorològic de Catalunya, de 5 sobre 6 –més de 50 centímetres– que afectarà els dos Pallars, l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, la Noguera, el Solsonès i el Berguedà fins a les sis de la tarda. Això significarà neu sobre terreny ja nevat. A mig matí, però, la cota anirà pujant de forma progressiva i la neu quedarà substituïda per la pluja, excepte al Pirineu i Prepirineu.

Ahir a partir del migdia

L'APUNT

L'escola, el mínim comú denominador

Xavier Miró

L'escola en català és el mínim comú denominador en un país molt enfrontat políticament. És l'objectiu del consens àmpliament majoritari assolit als anys vuitanta i ratificat en el nou segle perquè el punt central del model educatiu és garantir que Catalunya continuarà sent un sol poble, i no dues comunitats nacionals enfrontades. A pesar del xoc polític, institucional i judi-

cial, JxCat, ERC, el PSC, Catalunya en Comú i la CUP defensaran junts el model en representació de la gran majoria de ciutadans. L'escola en català és tan important que el mateix Òmnium ha decidit centrar-se en allò pel qual va néixer: llengua, cultura i país. Un país pot ser sense ser independent. Però no pot ser si la majoria de ciutadans no volen ser un sol país.

La diversitat d'un país. Camions a la Panadella, ahir a la tarda. Al centre, una llevaneu, al coll de la Teixeta, entre Reus i Falset, i un veí vora el Segre, a Lleida. Una vista de les Planes d'Hostoles, un ciclista al Tibidabo i paisatge a Puig-reig, al Berguedà ■ ACN

per la neu

van aparèixer els primers flocs de neu de forma feble pel sud del país, des de Tarragona, sud de Lleida i desplaçant-se cap al sud de l'àrea de Barcelona, el Baix Llobregat, a Barcelona i posteriorment cap al Vallès i el Maresme. Va ser una emblanquinada general i la neu va anar caient amb poca intensitat sense provocar incidències viàries destacables perquè no va arribar a agafar-se, tot i que Delort anunciava al vespre que segons el que indicaven els mapes del temps per a les properes hores "ho acabarà fent".

La neu i el gel van afectar un tram de 103 quilòmetres de l'AP-2, entre Soses (Segrià) i l'enllaç amb l'AP-7 a Banyeres del

Les xifres

24

centímetres de neu es van acumular dimarts al matí en poblacions com ara Vic o Avià, un més que a Olost.

Penedès, i d'11 quilòmetres a l'A-2, a la zona del Bruc (Anoia). A la C-58 entre Vacarisses i Viladecavalls i a l'N-240 al coll de Lilla també va haver-hi alguns problemes per la nevada. En carreteres més secundàries com la GI-543 de Viladrau-Arbúcies, la GI-550 a Santa Coloma de Farners, l'afectació provenia del temporal de dilluns,

8

carreteres estaven afectades ahir al vespre; seguia tallada la GIV-5201 i era obligatori dur cadenes a la BV-5114.

i a la GI-552 a Arbúcies o la GIV-5411 Sant Hilari Sacalm-coll de Revell. També es va tallar un temps la GIV-5201 de Viladrau a Sant Marçal i era obligatori l'ús de cadenes a la BV-5114 de Campins al Montseny.

I el mal temps que es va viure dilluns va fer que ahir se suspenguessin les classes en un gran nombre de

centres escolars de tot Catalunya i que algunes universitats optessin pel mateix.

En marxa 270 llevaneus

Per prevenir mals majors tant la Generalitat com les diputacions i el servei de carreteres de l'Estat posaran a les vies catalanes fins a 270 màquines llevaneu que s'afegiran a les tones de sal que es tiraran als vials, moltes gestionades directament des dels municipis. Les autopistes catalanes del Grup Abertis també van reforçar des d'ahir els dispositius de seguretat a l'AP-7 (la Jonquera-Tarragona), C-32 (Castelldefels-Vendrell) i C-32 (Montgat -Blanes), C-33 (Barcelona-Montmeló) i AP-2 (Saragossa-Mediterrani); va augmentar el nombre de personal -que va passar de 270 a més de 300- i de màquines llevaneu -de 31 a 55- i va mantenir activades vint bases de serveis viaris. ■

Atrapats una nit a l'eix transversal

La intensa nevada que va caure dilluns al vespre concentrada a les comarques de la Selva, Osona, la Garrotxa, el Berguedà i el Vallès Oriental, on es van acumular gruixos que en alguns casos van superar els 20 centímetres, va tenir afectacions viàries de consideració que van obligar alguns conductors a passar la nit a dins dels vehicles a la C-25, a l'eix transversal, perquè un camió va tenir un accident a Sant Bartomeu del Grau i la màquina llevaneu no hi va poder accedir.

Fins al matí no es va poder retirar el vehicle i restablir la circulació. Aquest va ser el detonant que va motivar la prohibició de circulació de camions de gran tonatge des d'ahir a la tarda, amb l'objectiu d'evitar que es repetís una situació similar.

A les dotze de la nit el tram de la C-25 entre Arbúcies (Selva) i Calldetenes (Osona)

va quedar tallat al trànsit, però les complicacions viàries també es van traslladar a l'autopista AP-7, en un tram de 48 quilòmetres amb neu i gel a la calçada per on els camions tenien l'accés restringit. A la C-17, en els 55 quilòmetres entre la Garriga (Vallès Oriental) i Montesquiu (Osona), va ser necessari l'ús de cadenes, una situació que es va reproduir durant la nit a la B-522 entre Vic i Manlleu. En altres vies la circulació va ser molt complicada per la presència de gel.

Algunes línies de transport interurbà tampoc van prestar servei a Osona, la Garrotxa, la zona de muntanya del Vallès Oriental i el Baix Montseny. A les comarques de la Catalunya Central es van suspendre 56 rutes de transport escolar, onze de les quals al Berguedà, una al Solsonès i 44 a Osona.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els quatre diputats de la CUP van comparèixer ahir per explicar les seves demandes en la negociació, a la qual es van reincorporar divendres ■ ACN

La CUP refreda l'acord i apuja el llistó del mandat

■ Veu el pacte encara “molt lluny” i exigeix un full de ruta per implementar la República i no per tan sols restituir l'autonomia ■ Insta que el ple refermi demà la declaració d'independència del 27-0

Ò. Palau / O.A.-Etxearte
BARCELONA

Quan tot semblava fet entre JxCat i ERC per anunciar un pacte de legislatura abans del ple de demà, a partir del qual s'accelerarien els passos per investir president i formar govern, el tercer en discòrdia, la CUP, va comparèixer ahir a la tarda per tirar aigua al vi i alertar que l'acord encara és “lluny, o molt lluny”. Els cupaires van refredar l'expectativa que l'entesa se segelli aquesta setmana, i fins i tot obrien la porta que el consell polític de dissabte, que l'havia de confirmar, serveixi per prendre decisions definitives “o provisionals”. “Si hem esperat gairebé dos mesos no es pot pretendre que el ratifiquem en una setmana; ens prendrem el temps necessari”, advertia el diputat Carles Riera.

Les desavinences se centren en el full de ruta. El preacord que els van presentar la vigília JxCat i

ERC té tres grans potes: acció republicana a l'exili; acció institucional des del Parlament i el govern; i mobilització social amb accions de defensa de la república i, sobretot, de participació en el procés constituent, que segons la CUP ha de ser “promogut, realitzat i materialitzat des d'aquí” –JxCat vol que es dirigeixi des de Bèlgica– i ha de culminar aquesta legislatura en un multirefèrendum. De fet, el 30 de gener ja havien arribat a un pacte de mínims per investir Puigdemont que incloïa aquests termes, però ara que no serà ell el candidat no veuen clar que es mantingui la tàctica de confrontació.

En essència, temen que al país es vagi cap a la simple recuperació de l'autonomia, i el que volen és reprendre la ruta on va quedar el 27-0. És a dir, que s'implementi la República. “No acceptarem un acatament del marc constitucional i estatutari, tot i que

això impulsi la unilateralitat”, advertia. “És un enfocament innegociable i indefugible”, cloïa Riera.

En aquesta línia ahir van presentar esmenes a la proposta de resolució que s'ha de votar demà de JxCat –també ho van fer a la que promouen els comuns– per a la legitimació de Puigdemont com a president. I són concloents: els cupaires introdueixen l'1-0, el 27-0 i el 21-D com a font de legitimitat, i demanen d'entrada que el Parlament “es refermi” i reiteri la declaració d'independència del 27-0.

A més, volen que es defineixi explícitament Puigdemont com a candidat a la investidura, fet que evita la redacció actual. Igualment, canvien totes les referències a “l'autogovern” per la “sobirania”; parlen de “causa general” contra el moviment republicà o qualifiquen de “cop d'estat” el 155, i exigeixen la restitució de les lleis suspeses pel TC. Per nego-

Les frases

“Tinc seriosos dubtes que hi hagi la voluntat ferma i indefugible de materialitzar la República”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

“Volem resoldre-ho com més aviat millor, si pot ser aquesta setmana o com a màxim a principi de la vinent”

Sergi Sabrià
PORTAVEU D'ERC

La Moncloa, contra Sánchez

El govern espanyol carregava ahir contra la possibilitat que s'investeixi Jordi Sánchez nou president. La Moncloa i el PP van sortir de manera immediata a deixar constància que no l'acceptaran. Pel ministre d'Afers Exteriors, Alfonso Dastis, el número 2 de JxCat no és en absolut un candidat “idoni”, i Rafael Catalá reblava que aquesta opció resulta “inamaguable”. El titular de Justícia recordava que l'article 155 encara és vigent i ho serà fins que La Moncloa consideri que els nous cap visibles de la Generalitat “compliran les seves

obligacions”. El portaveu del PP al Congrés, Rafael Hernando, també va suggerir que el 155 es mantindrà fins que hi hagi un govern disposat a acatar “la legalitat”, sense persones que siguin “presumptes delinqüents”.

A Catalunya, Cs i el PSC van criticar també la proposta d'un altre candidat amb problemes amb la justícia, i els comuns van alertar que la seva investidura “no ajudaria al desbloqueig” del govern. Per a la CUP la prioritat és el programa i els noms són secundaris. ERC va evitar parlar-ne.

ciar tot això, ahir van continuar les trobades a tres, matí i tarda al Parlament, arran de les quals al vespre des d'ERC es volien mostrar “positius”. “La CUP necessita el seu temps”, apuntaven, mentre admetien que serà difícil poder anunciar cap acord abans de dissabte. L'exigència de la CUP amb la proposta de resolució posa en perill el reconeixement a Puigdemont que havien pactat JxCat i ERC, perquè els cal el vot dels anticapitalistes. Els dos grans grups sumen 64 vots, tenint en compte que ni Puigdemont ni Toni Comín podran votar des de Bèlgica. Els partits constitucionalistes i els comuns, però, arriben als 65 i serà decisiu el que facin els quatre de la CUP.

Anit, des de Gant, Carles Puigdemont assegurava que l'acord per la investidura i per formar un govern és “a prop” i que cal buscar una solució “per veure com és possible seguir desplegant la república catalana i continuar gestionant el govern autonòmic”.

Suport dels comuns

Els comuns troben que la primera part del text diu “bàsicament el mateix” que la proposta que van registrar ells, així que hi votaran a favor comptant que es pugui fer separatament per punts. Es tracta d'una expressió de rebuig a l'aplicació del 155 i una denúncia de la “deriva autoritària” de l'Estat. La mesa del Parlament va desestimar ahir la petició de Cs per reconsiderar l'admissió a tràmit de la redacció de JxCat. Els d'Inés Arrimadas hi veuen “problemes de constitucionalitat” que, en canvi, al PSC no consideren que hi siguin. Per a la seva portaveu, Eva Granados, de fet és “un premi de consolació pobre per a Puigdemont”. Els socialistes prioritzen, en canvi, que el Parlament iniciï el compte enrere de dos mesos per a la convocatòria d'eleccions, moviment que s'executaria si s'aproves la seva proposta de resolució (que per ara no té prou suports) o si hi ha una investidura fallida.

La mesa no va rebre encara ahir l'informe dels lletrats sobre la reforma de la llei de la presidència. A més, Cs hi va presentar un escrit per manifestar el rebuig a l'actuació del president, Roger Torrent, en els actes oficials del rei relacionats amb el WMC. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

650 juristes denuncien violacions de drets per l'1-0

- Un informe, enviat al Consell d'Europa, manté que s'han vulnerat una desena de drets humans
- Afirmar que s'ha menystingut la llibertat d'expressió, la justícia parcial i el dret a ser escollit

M.B.
BARCELONA

Fins a nou drets humans violats a Catalunya. Aquesta és la dura conclusió d'un informe impulsat pel Col·lectiu Praga, i subscrit per 650 juristes, que analitza els esdeveniments que han passat arran de l'1 d'octubre. L'estudi, que ha estat enviat al comissari dels Drets Humans del Consell d'Europa, Nils Muiznieks, recull tota una llista sobre la repressió, les restriccions, els greuges i les prohibicions que han patit les institucions i els ciutadans catalans els últims mesos per culpa del govern espanyol, que vulnerarien el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals (CEDH) de l'any 1950. "Hi ha prou indicis perquè es pugui iniciar una investigació", assegura aquest col·lectiu, que va néixer el 2013 a través de catedràtics i professors de

Les càrregues de la policia espanyola són durament criticades en l'informe ■ JUANMA RAMOS

dret per contribuir amb arguments jurídics al debat sobre l'exercici del dret a decidir a Catalunya.

"En lloc del diàleg com a instrument de solució del conflicte, l'Estat espanyol

ha preferit la via de la judicialització i la repressió, amb serioses vulneracions de drets i llibertats", manté l'estudi, de 50 pàgines, que enumera els drets fonamentals que s'han vio-

lentat: el de lliure expressió i de reunió; el de prohibició de tracte degradant; el dret de sufragi, de ser elegit i de no ser discriminat per opinions polítiques; el dret a la llibertat;

Albiol, com a exemple de xenofòbia

El Consell d'Europa insta Espanya a la creació d'un organisme "fort i independent" per combatre el racisme a l'estat i posa com a exemple de xenofòbia Xavier García Albiol. "Mencionar les declaracions de l'alcalde del PP a Badalona, que associaven obertament als migrants romanesos i gitanos amb la delinqüència", recorda el consell. D'altra banda, ahir el delegat del govern espanyol, Enric Millo, va tornar a minimitzar la violència policial en el referèndum. "Tècnicament, no hi va haver càrregues policials", va dir a RAC1.

el dret a un jutge imparcial i a un tribunal establert en llei; el principi de legalitat penal; el dret a un procés amb totes les garanties; el dret a la doble instància en l'àmbit penal i el dret a la

preparació de defensa. Tota aquesta denúncia va acompanyada d'exemples concrets, com ara la inconsistència dels delictes de rebel·lió i sedició perquè no va haver-hi violència; la negació de la fiscalia a investigar els 1.066 ferits per les càrregues policials durant el referèndum; la denegació de permisos penitenciaris perquè els diputats que estan a la presó puguin assistir als plens; les incongruències i els errors de l'euroordre que es va dictar contra Puigdemont i els quatre consellers a l'exili; la manca d'arguments jurídics per mantenir la presó preventiva dels Jordis, Junqueras i Forn; els escorcolls a mitjans o impremtes que trenquen el principi de proporcionalitat; les persecucions a tuitaires; les prohibicions d'actes públics, i la violència policial durant l'1 d'octubre.

Més pressió a l'Estat

Per la seva banda, la Federació Internacional de l'Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura (Fiacat) i la seva secció espanyola i catalana denuncien l'empresonament "perllongat i arbitrari" dels presos polítics i consideren que es tracta d'una mesura "desproporcionada per la gravetat de les seves accions". Per això, en demanen l'alliberament immediat. ■

El PSC colomenc aprova acostar els presos polítics

- Va votar una moció de SOM Gramenet que també en reclama l'excarceració

M.M.
SANTA COLOMA DE GRAMENET

El grup municipal del PSC a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, liderat per l'alcaldesa, Núria Parlon, que governa amb majoria absoluta, va donar suport en el ple de dilluns a una moció presentada pel grup de SOM Gramenet que reclama l'acostament de Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Joaquim Forn i Oriol Junqueras a centres penitenciaris

catalans, qualifica de "desproporcionada" la decisió de mantenir-los en presó preventiva i en reclama l'excarceració. El mateix text qualifica de "càstig social" l'allunyament penitenciar i manté que vulnera drets reconeguts pel dret internacional.

El portaveu del PSC, Esteve Serrano, va justificar el vot afirmatiu del seu grup qualificant de "càstig excessiu" la presó preventiva i va assegurar que aquesta mesura hauria de tenir caràcter excepcional. Serrano també va dir que el seu acostament a presons catalanes és una "qüestió de drets humans". El portaveu socia-

lista va assegurar que el PSC "respecta les decisions judicials i continua creient en la separació de poders", però va reclamar el dret de discrepar-ne.

L'alcaldesa, que no va participar en el debat de la moció durant el ple, va expressar-se ahir les xarxes socials, on va donar suport a un manifest signat per gairebé una vintena d'intel·lectuals i exdirigents d'esquerres en contra de la presó preventiva dels dirigents independentistes perquè la consideren "desproporcionada i injustificada". Aquest manifest està signat, entre d'altres, per l'exlíder del PSC Raimon Obiols;

L'alcaldesa de Santa Coloma, Núria Parlon, en una imatge d'arxiu ■ ORIOL DURAN

l'exconseller de Justícia i expresident de Ciutadans pel Canvi (CpC), Josep Maria Vallès; els exdiputats de Catalunya Sí que es Pot Joan Coscubiela,

Lluís Rabell i Gemma Lienas, i els exdirigents socialistes Laia Bonet i Jordi Font.

El text de la moció es va aprovar amb els vots favo-

rables dels grups municipals de SOM Gramenet, el PSC i Gent d'Esquerra-ICV-EUiA. Els grups del PP i Ciutadans hi van votar en contra. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Diada de suport a l'escola catalana als ajuntaments

■ Concentracions avui per reivindicar la immersió ■ Acte de defensa amb les entitats municipalistes, Colau i Parlon

Redacció
BARCELONA

Somescola, l'organització que agrupa més de cinquanta entitats cíviques, culturals i educatives en favor del model d'escola catalana, convoca per avui a les sis de la tarda concentracions davant dels ajuntaments del país per reivindicar el català com a llengua vehicular. Les convoca després de l'acte conjunt d'alcaldes i municipis en defensa del model que tindrà lloc al matí a Santa Coloma de Gramenet. L'escola Rosselló-Pòrcel

Manifestació el 17 de març

El dissabte 17 de març es convocarà una manifestació nacional en defensa del model lingüístic de l'escola de Catalunya. Ho confirmava ahir en una entrevista a El Punt Avui TV el portaveu del sindicat

del municipi, una de les que fa 35 anys van iniciar la immersió lingüística, acollirà l'acte en què hi assistiran els presidents de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), David Saldoni, i de la Federació

USTEC, Ramon Font, que celebrava que la sentència del Constitucional d'aquest 20 de febrer tanqui les portes a l'intent d'augmentar les classes en castellà sense que ho aprovi el Parlament català.

de Municipis de Catalunya (FMC), Xavier Amor, així com les alcaldesses de Barcelona, Ada Colau, i Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon, entre d'altres, al costat de representants de Somescola.

Acte de Somescola al Balcó del Mediterrani de la ciutat de Tarragona en defensa del model educatiu ■ JOSÉ CARLOS LEÓN

L'acte servirà per presentar les concentracions de la tarda en suport del model que disposa d'un consens social àmpliament majoritari tenint en compte que només Ciutadans i el PP plantegen no-

vament la introducció del castellà com a llengua vehicular en contra de la resta de forces. També s'hi donarà suport a docents i institucions que fan de l'educació un pilar fonamental del país. ■

Pascal, Cleries i Vilà seran designats senadors

O.A.-E.
BARCELONA

La coordinadora general del PDeCAT, Marta Pascal, serà elegida senadora per designació autonòmica a proposta de JxCat. Pascal, que sospesava aquesta opció des de feia dies, finalment va acceptar compatibilitzar el seu càrrec al partit amb la representació a la cambra alta, després de descartar altres opcions. D'aquesta manera, Pascal es convertirà en aforada mentre continua la instrucció de la macrocausa del procés al Tribunal Suprem, en què va declarar com a investigada. També a proposta de JxCat, repetirà com a senador Josep Lluís Cleries. Per part de Catalunya en Comú Podem serà Sara Vilà, que ho és des del 2016. ■

Beques de la Fundació Joan Bruguera de Girona

CONVOCATÒRIA 2018

Destinades a cursar estudis d'especialització i/o treballs d'investigació a la Universitat de Montpeller o en altres centres mèdics

Presentació de sol·licituds fins al 20 d'abril

www.girona.cat/fundaciojoanbruguera